

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde)

Partijen

Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Partijen hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 4 juni 2003 heeft zich op snelweg A2 in de omgeving van Utrecht een aanrijding voorgedaan, waarbij betrokken waren een verzekerde van Verzekeraar A, een verzekerde van Verzekeraar C en een verzekerde van Verzekeraar B, waarbij onder andere de personenauto van de verzekerde van B beschadigd raakte.

Partijen zijn het erover eens dat Bedrijfsregeling 7 van toepassing is, waarbij de verzekerde van B als schuldloze derde wordt aangemerkt en A als regeland verzekeraar optreedt.

B heeft onder aftrek van een eigen risico de cascoschade van haar verzekerde vergoed. A heeft het eigen risico aan de verzekerde van B vergoed.

A en C verschillen blijvend van mening over de schuldvraag en weigeren beiden, ook ten opzichte van B, aansprakelijkheid te erkennen. Omdat B de door haar uitgekeerde cascoschade niet kan verhalen, heeft zij de bonus/maluspositie op de polis van haar verzekerde aangepast. A weigert het hieruit voor de schuldloze derde voortvloeiende nadeel te vergoeden.

Het geschil

B is van mening dat het bonus/malusverlies van haar verzekerde schade is, die binnen de toepassing van Bedrijfsregeling 7 valt.

A is van mening dat het bonus/malusverlies dient te worden opgevat als een contractuele aangelegenheid tussen B en haar verzekerde, waarvoor Bedrijfsregeling 7 niet bedoeld is.

Overwegingen van de commissie

De commissie is van mening dat zij zowel op grond van het Reglement van de .Geschillencommissie Schadeverzekeraars, als op grond van Bedrijfsregeling 7, niet bevoegd is uitspraak te doen in dit geschil.

Artikel 1 van het Reglement van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars luidt:

Artikel 1 Taakstelling

De Geschillencommissie Schadeverzekeraars (hierna te noemen: GCS) is door het Algemeen Bestuur van het Verbond van Verzekeraars aangewezen tot het geven van beslissingen tussen leden van het Verbond. Zij zal optreden als geschillencommissie indien leden van het Verbond een geschil tussen die leden over de toepassing of interpretatie van een tussen hen toepasselijke bedrijfsregeling, overeenkomst, gedragscode of regeling, aan de commissie voorleggen.

Hoewel het geschil door twee verzekeraars aan de geschillencommissie is voorgelegd, kan in deze casus niet gesproken worden van een geschil tussen twee verzekeraars over een tussen hen van toepassing zijnde regeling. B treedt in deze niet op als verzekeraar met een zelfstandig belang bij toepassing van Bedrijfsregeling 7, maar als belangenbehartiger van een schuldloze derde.

Artikel 1 van Bedrijfsregeling 7 luidt:

Artikel 1 Doel van de regeling

De bedrijfsregeling schuldloze derde voorziet in een oplossing voor de situatie dat degene die buiten zijn schuld schade lijdt als gevolg van een schadegeval waarbij behalve zichzelf twee of meer partijen zijn betrokken, en redelijkerwijs is aan te nemen dat tenminste één van die partijen schuld treft aan het ontstaan van die schade, problemen ondervindt (of zou kunnen ondervinden) bij het verkrijgen van de hem rechtens toekomende schadevergoeding. Dit voorzover die problemen het gevolg zijn van het feit dat de betrokken verzekeraars van mening verschillen.

De commissie constateert dat er geen verschil van mening is tussen de betrokken verzekeraars over de toepasselijkheid van Bedrijfsregeling 7. A heeft zich als regelend verzekeraar opgeworpen en de persoonlijke schade van de schuldloze derde, bestaande uit het eigen risico van de cascoverzekering, vergoed. C heeft voor 50% in deze uitkering geparticipeerd.

De commissie leidt uit deze gang van zaken af, dat, als A van mening zou zijn dat een bonus/malusverlies rechtens moet worden aangemerkt als schade rechtstreeks voortvloeiend uit het onderhavige ongeval, zij ook deze schadepost aan de schuldloze derde zou hebben uitgekeerd.

Uit artikel 1 moet ook worden geconcludeerd, dat een schuldloze derde op basis van Bedrijfsregeling 7 geen aanspraak kan maken op ieder door hem gepresenteerd geldelijk nadeel, doch dat zijn aanspraken beperkt zijn tot de hem rechtens toekomende schadevergoeding. De discussie of een geldelijk nadeel wel of niet rechtens tot de hem toekomende schadevergoeding moet worden gerekend, is een discussie tussen de schuldloze derde en de regelend verzekeraar en niet een discussie tussen bij de regeling betrokken verzekeraars. In die discussie staat ook niet de toepassing van de regeling ter discussie, maar de vraag of een geldelijk nadeel volgens gemeen recht voor schadevergoeding in aanmerking komt.

Bindend Advies

De commissie verklaart zich niet bevoegd uitspraak te doen in het aan haar voorgelegde geschil.

Aldus beslist op 4 november 2005 door mr. P.E.F.M. de Bont, mr. A.J. van Rooijen en mw. mr. A.G. Verhoeven, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in aanwezigheid van mw. mr. W. H. Quaedvlieg.

mr. P.E.F.M. de Bont
vice-voorzitter

mw. mr. W. H. Quaedvlieg
secretaris